

Dér et par meter foran mig står der pludselig to tokilos torsk ude frit på bunden. De virker ikke særligt sky - stor fejltagelse, hvad den ene kort efter må sande, da den er på vej på min stringer. Den anden bliver stående bare to meter væk stadigt dovent kiggende på mig.

Som alle der jager torsk om dagen ved, så er det bare lige indtil man klikker spydet i , så er den pist væk. Så jeg masserer mit spyd i klik ganske roligt – og pyha torsken bliver stående. Så begynder den alligevel roligt at tøffe væk, og i sidste øjeblik får jeg skudt den i nakken. Op efter luft - det tegner til en god dag.

Det er Langeland når det er godt. Sigten er blevet dårligere efter et par efterårs uger når det er bedst. I dag, når man ligger på 7 meter vand kan man lige skimte nogen af de mange flade, der ligger så rigeligt af. En flot slethvar får lov til at komme med, men ellers er det torsk det handler om, og til det er forholdende perfekte. Der er en halv meter høje bølger og det og den lidt dårligere sigt er altid fint, fordi torskene så er lidt mindre sky (måske larmer jeg for meget).

Tur til Langeland - Lytteposten - vinter 2011-2012

Skrevet af Søren Gade

Fredag, 20. januar 2012 08:15

Dykker ned igen. Ingen torsk i sigte, men derovre står der en god sten. Tjekker den og ganske rigtigt. Ikke mindre end tre torskehaler inde under stenen, og den ene dobbelt så stor som de andre. Den skal jeg have med uden at skyde ind i selve stenen, så jeg prøver med en skævt skud vandret 5 cm over bunden som forhåbentlig rammer ud på den anden side. En 3,5 kilos torsk hænger på spyddet da jeg trækker det ud.

Og efter endnu et par pæne torsk ligger jeg pludselig mellem 5 flotte torsk, der åbenbart holder et lille møde. Den største holder sig selvfølgelig lidt langt bag de andre og trækker væk når jeg nærmer mig. Så er det at bruge endnu et af de trix som andre jægere har del ud af. Lade sig dumpe til bunds, og sørme om den store ikke lige tager en tur tilbage for lige at se hvad der sker. Og det der sker er et spyd lige tværs igennem hovedet.

Søren Gade